

Koorjuwelen Vocaal Ensemble Bonifatius

Als composities op zichzelf zijn het Gloria van Vivaldi en Psalm 42 van Mendelssohn al stukken om van te watertanden, laat staan wanneer ze ook nog eens, zoals vrijdagavond in de Grote Kerk in Dokkum, vol overtuiging en met veel inlevingsvermogen worden uitgevoerd.

De uitvoering berustte bij Vocaal Ensemble Bonifatius, met vaste hand gedirigeerd door Jeroen Helder, dat, afgezien van solistisch neergezette recitatieven en aria's, een groot deel van beide werken voor zijn rekening nam.

Van een stimulerende orkestbegeleiding daarbij was, vast en zeker vanuit financiële overwegingen, geen sprake, maar Cas Straatman (piano) en Dirk Luijmes (harmonium) zorgden voor een prima en vooral aangenaam luidende vervanging daarvan.

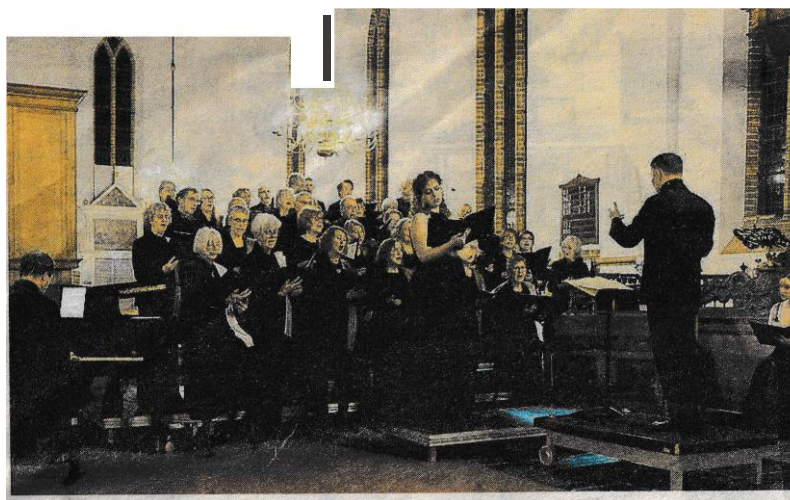
De beide muzikanten combineer-

den hun noten tot een prachtig geheel en gaven het koor telkens goede voorzetten, gepaste ondersteuning en veel dynamische stuwung.

Vivaldi's Gloria was een barok koorfeest van jewelste. Bij alle Latijnse teksten klonken de frases goed adem-gesteund en fraai, zowel in de gezamenlijke textuur als in een meer uitgedund stemmenweefsel.

Nu eens stond de koorklank in zijn verticale harmonie letterlijk stevig als een huis, dan weer was deze, waar het bijvoorbeeld coloraturen betrof, van een uiterst flexibel gehalte. En in elk tempo was een ieder volledig bij de Jes.

Voor de solistische bijdragen van Aaike Nortier (sopraan) en Elles Venhuizen (sopraan) aan deze compositie niets dan lof. Hun duet 'Laudamus te' spande de kroon. Wat een prachtige stemmenmix, in klank bijna gelijkkluidend en qua dynamiek perfect in balans.

Alle muzikanten waren volledig bij de les mm sJorno HANIA

Vivaldi's geestelijke live-compositie werd gevolgd door een ingeblikte wereldlijke compositie, namelijk 'Winter' uit 'De vier jaargetijden'.

Hierop dansten de danseressen

van Modesto Duns, onder leiding van Roaitske Slofstra, een dijk van een choreografie, niet gehinderd door een smal gangpad of de beperkte ruimte voor de preekstoel.

Met zichtbaar bibberende vingers van de winterkou gaven zij een geweldig mooie voorstelling ten beste, gehuld in dito kostuums.

Aan koor, solisten en begeleiders vervolgens de taak om de stap te zetten van barok naar romantiek. Dat lukte wonderwel in Mendelssohn's Duitstalige bewerking van Psalm 42. Dynamisch mocht er en deed men ook meer dan bij Vivaldi en, daar waar het maar mogelijk was, liet men de koorzang in alle volheid opbloeien.

Er waren serene en stevige unisono-momenten, sterk ritmisch gearticuleerde passages, alerte reacties op de solozang en schone meerstemmige klanken in overvloed.

Een meewerkend mannenkwartet (Gerard Boukes, Jaap van der Geest, Jorn de Boer en Jelle Brandsma) kweet zich uitstekend van zijn taak en ook de solozang was, evenals bij Vivaldi, van een zeer hoog niveau.